

PERIÓDICH INDEPENDENT, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepíos, Varietats,
Notícias y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 112, 4.^{rt} - 1.st — Administració: TALLERS, 45, 1.st

Avuy continuem en lo folletí, l' interessant drama en 7 actes, titulat:

LOS MISERABLES

Aquesta Administració reb de tant en tant notícies de suscriptors que demanen números atrassats per completar los folletins à causa de haverlos perdut; y á si de complaure à tots, cosa que ara no li és possible fèr de vegadas per haverse acabat la edició, s' troba en lo cás de fèr públich que, per no deixar de tenir cap número, és precis fèr la reclamació en la mateixa setmana de la falta ó en la següent, puig així se 'ls enviarà ab seguritat y's veurà si la falta prové de haverse fèt malament lo reparato de l' periódich.

Montepíos Catalá. — Debiendo efectuarse próximamente la Junta General ordinaria, el jueves próximo empezará á remitirse al domicilio de los señores asociados, la convocatoria con los estados de cuentas de la anualidad precedente.

Los que no la hayan recibido el dia 6, podrán recojérla desde el 7, en el domicilio social (Muntaner, 112, 4.º, puerta 1.ª), ó en el del Andador (Obispo, 4, 1.ª).

Barcelona 29 de Enero de 1898.—El Presidente, José MARÍA Pous.

A'l Sr. D. Fidel Constant

Molt Sr. meu: Una part de l' escrit de vostè, publicat en lo darrer número de *La Costa de Llevant* corresponent à diumenge dia 22 de l' actual, està endressada à adular à la *Associació catalanista de la Costa de Llevant* y de pés mortifica à l' autor de l' article *Nova entitat catalanista* que va aparéixer fa dos setmanas en *Lo TEATRO CATALÁ* que tinch la honra de dirigir.

Com l' article à que acabo de referirme estava firmat ab las iniciais *P. de R.* y 'ls lectors de nostres setmanaris podrían atribuirlo à qualsevol de 'ls redactors que en *Lo TEATRO CATALÁ* escriuen, y no serfa just que 's fés responsable de son contingut à qui no n' siga autor, perméti'm que, després de manifestar

que las iniciais *P. de R.* venen à dir *parer de Redacció* (per qual motiu sols las usem à l' peu de articles de fondo), fassi pública declaració de sèr un servidor l' autor de l' petit treball que tant ha exaltat la bilis de vostè.

No sòch amich de exhibirme; pero en lo cás present crech necessari que vostè y 'l públich vegin refutadas baix ma pobre firma, las apreciacions injustas fetas en l' escrit que ostenta com à firma *Fidel Constant*.

Pensaba dirigirme à l' Sr. Flos y Calcat qui m' han assegurat ès ab vostè carn y ungle; mes prefereixo no molestar à qui no ha près cartes en aqueix assumpcio, considerant per altra part que tractantse ab persona tan ilustrada y tan catalanista com vostè, no li desagraderà de l' tot que una qüestió en la qual vostè s' ha ficat sense que ningau li demani, ab vostè la tracti directament, ja que la cosa ès de ilustració y de catalanisme.

Y entrant à rebatrer l' escrit de vostè, diré que precisament jo vaig fèr lo que vostè diu que devia fèr; perque aixís que vaig saber lo que anaban à realisar en Canet lo dia 2 y considerant que sens dupte no s' havian fixat be en la llei, vaig ferho avinent privatadament per escrit à l' iniciador de la idea, qui va egrahirm'ho en atentissima carta particular que conservo en poder meu. Si en vista de que 'ls senyors que van discutir los Estatuts no varen procedir correctament, ni legalment à l' anticipar 'ls aconteixements, vaig fèr de mestre—com vostè assegura errantse—«de una manera inconvenient y ab intenció de mortificar à l' iniciador tot respallantlo,» me veig ara en lo cás de dir que vostè afirma lo que no té dret de afirmar, perque vèu intencions mortificadoras que no existeixen ni han existit en la imaginació mèva, per lo que espero que D. Mariano Serra ferà més apreci de la mèva lleial y desinteressada advertencia, que de la crítica aduladora de vostè, Sr. Constant.

Clà y catalá hem de parlar los catalans que diem pà à l' pà y vi à l' vi, y si la claretat no ès sempre agradable à tothom,—per exemple, à 'ls que volen trobar ben fet tot lo qu' ells fan fins quant s' equivocan y à 'ls que no s' avenen à veure's criticats ab rahons solidas,—en cambi, per aquells catalanistas de inteligença ben clara, de intencions ben patrióticas, de ideas

no imbuides per afany de donarse llustre ni ayres de fatuitat, las cosas claras són afortunadament apreciadas y acaban per obrirse pás y endressar lò que corría perill de estar torsat.

Per últim, diu voste que és molt discutible la meva apreciació de lò que tinch dit respecte á la constitució de la Associació *non nata* encara; y per ultim-dich jo—que mirí la lley y veurá 'ls següents articles:

«Art. 7.º En cada governo de província se llevará un registro especial en el qual se tomará razón de las Asociaciones que tengan domicilio ó establecimiento en su territorio á medida que se presenten las actas de constitución.

Se considerarán parte integrante del registro todos los documentos cuya presentación exige esta ley.

Art. 8.º La existencia legal de las Asociaciones se acreditará con certificados expedidos con relación al registro, los cuales no podrán negarse á los Directores, Presidentes, ó representantes de la Asociación.

Ninguna Asociación podrá adoptar una denominación idéntica á la de otra ya registrada en la provincia, ó tan parecidas que ambas puedan fácilmente confundirse aplicando el Gobernador en este caso lo dispuesto en el párrafo primero del artículo 6.º»

Ara be: sense junta de constitució que segons l' article 5° no pót celebrarse fins després de 'ls vuyt días de que l' Gobernador hagi tornat firmat un de 'ls exemplars que 'ls iniciadors han de presentarli ¿cóm se ferá l' acta de tal junta? Y sense aqueixa acta ¿cóm s' obtindrà certificat que acrediti la existència legal de la Associació?

En la festa de Canet lo dia 2 van aprobarse 'ls Estatuts, y no s' podia fèr res mes.

Aprobats, han de anar per duplicat á l' Gobern civil, recullintse'n un exemplar firmat pe l' Gobernador: ¿ho entèn, Sr. Constant? Y á 'ls vuyt días de això s' pót constituir la Associació; pero avans no s' pót. Sr. Fidel: ¿ho entèn? Y si s' fa ès mal fet, es ilegal; hi ha vici de nulitat qualsevol dia que la Autoritat vulga que hi siga.

Ara si que he fet de mestre, perque crech haverli donat dues llisons: una demostrantli haver obrat exactament com vostè desitja, y un' altra baix lo aspecte de la aplicació de la lley.

Procuri, donchs, la Comissió organisadora de la *Associació catalanista de la Costa de Llevant* ajustarse á lo que ès de dret y no s' escolti á 'ls exaltats aduladors que tiraran per terra, ab sa ofuscació, lo mateix que s' proposan que tinga arrels fondas en nostra Catalunya.

Voste mateix ès qui 'ls pót aconsellar pública ó privadament (com millor li sembli), si atenent á rasons, escolta las que per sincerarme he tingut ocasió de donarli á l' oferirme atent y S. S.

Q. S. M. B.

JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

Estrenos catalans

Principal.—*Passions funestas*, drama en tres actos de D. CONRAT ROURE y D. MODEST URGELL.—*Las espardenyas de ca'n Titus*; saynete de D. FRANCISCO FIGUERAS.

Dilluns pèra l' benefici de la reputada actriu D.ª Carlota de Mena, tinguè lloch l' estreno de las obras que anem á analisar.

Lo drama passá sens impresionar a'l públich pe'l poch rellèu de sos personatges, per lò fals de sus esceñas, alguna inverossímil.

Los personatges s' entretenen en inútils dissertacions plenas de lirisme, que ès precisament lò que l' públich

véu desseguida que serveix per cubrir la falta de lògica de sos actes y l' artificiosa atmòsfera en que's mouhen los personatges.

Lo tot de la obra está faltat de sólida base, d' estudi y observació de la vida real lo qual conduceix á la formació d' escenas tan extranyas y convencionals com lo robo de Carlos lo traydor y l' assassinat y suicidi de la protagonista.

¡Llástima de l' esmerat treball que empleá la companyia en la execució!

No obstant, lo públich que èra distinjít y numerós, aplaudí, y l' Sr. Roure, co-autor surtí á las taulas.

—*Las espardenyas de ca'n Titus* que á un argument senzill està escrit sens pretensions de domine, y de bona lley los xistes, fòu obra rebuba ab spontànies riallas y forts picamens de mans.

Tot respira aquell ayre popular y bonatxo de nostras classes proletàries.

Y com los personatges resultan verdaders retratos que s' mouhen y viulen en escena, l' públich hi confraterniza y no deixa may la franca rialla.

L' autor, Sr. Figueras, tinguè de surtir á las taulas y fòu molt aplaudit.

La execució sens però, distinxintse la Sra. Monner y 'ls Srs. Goula, Barceló, Capdevila y Fernández.

Aquesta obra sens ésser batejada á l' Ajuda, estem segurs durará días en los cartells.—ROMEO.

Revista teatral

Liceo.—Dijous tinguè lloch l' estreno de *Nerón*, ópera de A. Rubinstein.

No 'ns ès possible en una sola audició formarnos cabal concepte de l' mérit de una obra; pero sí marcar las ratllas generals sobre las quals s' assentaran los detalls nascuts de l' càlcul y la meditació.

Nerón comensa per ésser dolent lo libretto de Juli Barbier. Lo protagonista està falsejat; no guàrda cap rasgo de sa indòmita y terrorífica fesomia. Es un vivent com qualsevol altre.

La intervenció de tantas donas deu volquer donar un indici de la lascivia, de la concupiscència, de la desmoralisació que en aquells temps regnada en la imperial ciutat.

Lo públich no ho véu aixís.

La música ès anodina; no té rasgo que determini l' escola de son autor: lo treball de l' compositor no presenta cap novedat, ni per sus combinacions ni per sa originalitat. La inspiració... no li vam sapiguer véurer.

No té l' obra una frase, un pensament que aixequi l' públich.

Lo mes important de *Nerón* són las decoracions que ha pintat lo mestre Soler y Rovirosa. Y d' aquestas la de l' final de l' llercer acte.

L' execució, desigual é insegura, á excepció de las seyyoras Borlinetto, Carrera, y l' Sr. Puigjaner.

En lo número pròxim parlarem mes extensament.—A. DE LA FLORIDA.

Teatro del Circo.—La companyia Onofri es sens dupte la mellor de pantomima que ha vingut á Barcelona. Presenta las obras ab magnificència, tant en decorat com en vestuari y aparato: té un gran repertori: 'ls artistas valen: ensaja be l' treball, y per això obtè grans aplausos y proporciona llenos. *El último cartucho* ho demosta prou: desde dissapte s' representa ab èxit gran y n' hi ha per temps.

Alternant ab ella la companyia va estrenar dissapte la obreta *Paco Mandria* que va agradar, apreciant lo públich las situacions còmiques y 'ls xistes intencionats que conté, y aplaudint la música, deguda á l' intelligent mestre Sr. Bartumeus. La Sra. Perejamo y l' Sr. Esplugas van obtenir molts aplausos en lo duo y tinguieren de repetirlo.

En aquesta funció vam apreciar que te especials condicions lo jove director de orquesta D. Ramón Farriol, per lo be que va concertar y dirigir la part musical.

=També treballa en dit colisseu la companyia de vers que avuy dirigeix l'intelligent galán Sr. Tressols, figurant la dama Sra. Panades; haventlos donat motiu de aplauso 'ls dramas *La taberna*, *La Pilarica*, *D. Álvaro* y *La vida es sueño*, à ells y a'l demes personal que també ha posat obras còmicas catalanas com *La festa de 'ls fusters*, baix la direcció de l'Sr. Molgosa.—Jo.

Tívoli.—*La cova de 'ls órbs* ès lo títul d'una ópera en un acte, lletra y música de l'mestre Sanchez Gavañach, que s'executá en aquet teatro dissapte passat.

A 'ls primers compassos ja's véu ès l'autor coneixedor de 'ls mòlts recursos que facilita la diversitat polifònica, que la domina, que dintre son ilimitat círcol hi té desembrás y soltura, que fa que cada instrument jugui dintre la tessitura mes fácil de sa escala tonal, que sab ab ma de mestre equilibrar la forsa orquestral y vocal, que sab adornar ab mil detalls las melodías en sas varias repeticions: en fi, que, *La cova de 'ls órbs*, ès la obra de un verdader mestre compositor que posseheix à la perfecció la parti didáctica, científica de l'art.

L'execució surtí molt ajustada, deguda à l'carinyo, à l'treball detallat que portá l'director Sr. Mazzi.

Lo públich cridá à las taulas a'l mestre Sanchez Gavañach, fentlo objecte d'una entusiasta ovació.—FLORIDA.

Eldorado.—Per falta d'espai no puguèrem ocuparnos en lo número passat de l'estreno de la sarsuela en un acte y tres quadros, de Alvarez y Paso, música de Rubio y Estellés, titulada: *Los rancheros*.

Verdadera recolecció d'escenas d'altres obras, no inspira interès lo desarollo.

Alguna d'aquellas per la sal que sos autors hi abocan, se fa aplaudir.

La música senzilla y sens pretensions, encaixa perfectament à l'tot de la obra.

L'execució bona, sobressurtint los *Rancheros* 'ls senyors Cerbón y León.

Dimars tingüè lloch l'estreno de la sarsuela en un acte y tres quadros, de Emili Sánchez Pastor la lletra y de Torregrosa y Valverde (fill) la música, titulada: *El primer reserva*.

Lo treball de l'Sr. Sánchez Pastor ès d'aquells que fan los autors de gust y conciencia: la idea ès original, las escenes conduhidàs ab suma maestría y 'ls xistes à carretadas y tots de bona llei.

La música lleuera, va be perque no ès possible ferla mellor donat lo petit círcul en que s'mouen aquestas obres.

No obstant, à nosaltres nos agraderia mes *El primer reserva*, sense música.

L'execució, de número hú.—FLORIDA.

CONCERT DE BENEFICENCIA

Tingüè lloch dijous de la passada setmana en la sala Estela, à benefici de 'ls perjudicats per las inundacions de l'Ampurdá.

Componian lo programa l'*Quarteto* (de 'ls Angels) de J. Schubert; *Vals-Caprice*, de A. Rubinstein; *Rapsodie N.º 6*, de Lizt; *Les Papillons*, de Tost; *Vous êtes si jolie*, de Tagliofico; *Aime-moi*, de Chopin-Viardot.

Las tres composicions francesas foren cantadas per la eminent artista Sra. Theodorini ab aquella gracia, sentiment y gust que tant requereixen questa classe de composicions que sols serveixen per fer resaltar una frase,

un concepte, un pensament que l'autor deixa à la mà de l'executant perque hi dongui color y relleu.

En *Vous êtes si jolie*, llensà à dojo, à torrentadas la Sra. Theodorini, 'ls timbres mes seductors de la escala de la coqueteria y 'l mimo.

No fòu estrany, donchs, que l'selecte públich que omplia la sala donantli un aspecte desllumbrador, ab entusiastas picaments de mans demanés la repetició de las composicions cantadas. Y à l'compláurer à l'públich cantá d'una manera admirable la dansa americana de Iradier: *La Paloma*.

De 'ls aplausos ne participá ab justicia l'reputat mestre concertador y director d'orquesta D. Modest Subeyas-Bach que ab molt gust y acert l'acompanyá à l'piano.

Los Srs. Crickboom, Galvez, Casals y Rocabruna, tocaren d'una manera irreprotxable, lo ideal *Quarteto* (de 'ls Angels) de J. Schubert.

Y ara vè la part mes culminant de l'programa; això ès, los números encarregats à l'eximi virtuós, à l'eminent concertista de piano, Carlos G. Vidiella.

Los lectors que esperin trobar en aquesta revista termes laudatoris, paraulas encomiásticas posant à 'ls nòvols lo nom de 'n Vidiella, donguin per terminada aqueta ressenya.

Qui aquestas ratllas firma troba que per mes que se li digui alabantlo y ensalsantlo, no arriba à la mitad de la mitat de lo que es. En Vidiella no té rival.

Y permetimme mos lectors, cinc minut, un moment de esbarjo, un paréntesis, per comunicar à l'amich de l'ànima, à l'company de totas nostras características tournés artísticas, pelegrins los dos, en aquesta vall de fusas y semifusas quant nos sonreya la vida en lo ple de sa primavera, comunicar à l'intim amich Vidiella, las ideas que m'ressuscitá la *Fantasia de D. Juan*, de Thalberg, que tocá per' acallar l'entusiasme que produí la magistral manera d'executá l'*Wals* de Rubinstein.

Feya, potser, vinticinch anys que no l'habia sentit, pero à 'ls primers accords la conegué.

¡Qué m'en portá de coses à la memoria.

Sa peculiar manera de fèr cantá l'piano ab aquella espresió, sentiment y dulsura, me féu aparéixer à la imaginació, l'esbelta y gallarda figura de l'gran Bocollini que à mitja veu cantaba à Zerlina

*Là ci darem la mano
là mi dirai di si*

ab aquella veu, no molt potenta, de poch volómen pero afelpada, rodona, armónica si aixís's pot dir, que arranca en las immitables melodías de Mozart lo foch y la tendresa de l'geni que las concebi.

Y à l'repetí l'motiu musical ab la lletra

Vedi, non è lontam

encara hi posas, amich Vidiella, lo re com apoyatura à l'*do*, quinta de l'accord de segona especiel ¡Que be li escau aquesta variant! Allavors com ara m'estranya perque à la partitura no hi ès, pero si no s'hi fà sembla falti alguna cosa.

Aquesta obra de Thalberg me féu recordar, estimat Vidiella, aquelles tardes de 'ls diumenges que ab en Daniel Banquells, Roig, los germans Fuchs, Ortelli, Fonti, l'desgraciat Compte (ipobre Quimet), que haguera sigut un pianista de primera dadas sas naturals disposicions y 'l carácter estudiós) armábam aquellas expansivas reunions en un pis de l'carrer de Sta. Ana, hont cada hú aportaba à la festa sos coneixents artístichs.

Encara m'sembla sentir, cantada per en Banquells, aquella americana que l'coro repetint deya:

*Te lo digo de veras:
las mujeres de allí
á pesar de mis años
me hacen tilín.*

En fi, Vidiella: mentres tu tocabas dijous en la Sala Estela la citada dificilíssima composició de Thalberg, jo, abstret, per l'efecte mágich de ta execució que m'recordaba de nostra vida estudiantil fets passats, vivia en altre món de falagueras remembrants plé, que l'ànima extasián y l'espirit rejuveneixen.

Perdona'm, Vidiella, si he desviat la idea de aquesta revista, recordant fets de la joventut, y no dient una paraula respecte a 'ls detalls de ta personalitat artística.

Mos lectors me dispensarán també tan llarga digresió. Pero com que no s'presentan, per desgracia, molt sovint las ocasions de parlar de tan notable pianista, ha aproveitat la present per ferho.

MODEST VIDAL.

CENTRO ARTÍSTICO-RECREATIVO

(ACABAMENT DE 'LS ESTATUTS)

CAPÍTULO V

Exclusión de asociados

Art. 40.—Cualquier asociado ó asociada será excluido si se halla en descubierto de dos mensualidades vencidas.

Art. 41.—También lo será si con su conducta, como socio, perjudica de un modo evidente los intereses ó fines sociales.

Asimismo se excluirá al que fuese condenado por causa de delito.

Art. 42.—Para excluir á un socio por el primer caso del art. 41, deberán acordarlo la Junta Directiva y la Comisión Consultiva en sesión especial.

Si el excluido no se conforma, quedará solamente suspendido, hasta que resuelva en definitiva, oyendo al interesado ó á la interesada, la primera Junta General que tenga lugar.

Art. 43.—Al quedar excluido un socio ó asociada, perderá todos los derechos que pudiese tener en la Asociación.

CAPÍTULO VI

Disposiciones generales

Art. 44.—Los cargos que confieran la Junta General ó las Secciones, son gratuitos y honoríficos. Su desempeño es obligatorio, menos en los casos de reelección inmediata.

Los elegidos deberán residir habitualmente en esta capital.

Art. 45.—Cuando alguna Sección quede sin representante en la Comisión Consultiva, sea cual fuere la causa, entrará en la misma el socio que obtuvo el segundo lugar al hacerse la designación del cuante.

Art. 46.—Un Reglamento interior formulado por una ponencia de la Junta Directiva y la Comisión Consultiva y aprobado por ambas entidades reunidas en sesión, expresará el modo de procederse en las sesiones, los detalles administrativos y las demás circunstancias conducentes á la ejecución de estos Estatutos.

Art. 47.—Los acuerdos de las Juntas—directiva ó general—y de la Comisión, serán validos y obligatorios, aun cuando no se tomen por unanimidad, si reunen más de la mitad de votos de los socios que tomen parte directa y personal en la votación.

Las abstenciones no se contarán, y en votaciones nominales, las papeletas en blanco no se computarán en el escrutinio.

Cuando, al tratarse de elecciones, se voten más de dos candidaturas, se entenderán elegidos los socios cuyos nombres obtengan mayor número de votos, sea cual fuere dicho número.

En casos de empate se volverá á votar, y si resulta también empate, decidirá el voto del que presida la sesión.

CAPÍTULO VII

Reforma de Estatutos

Art. 48.—Para modificar los Estatutos será preciso que lo acuerde la Junta General extraordinaria convocada al efecto y que la reforma ó reformas sean aprobadas á lo menos por las tres cuartas partes de los socios concurrentes á la sesión.

Las modificaciones no podrán lesionar en ningún caso derechos adquiridos: de lo contrario, serán nulas.

CAPÍTULO VIII

Casos de disolución

Art. 49.—Esta Asociación no podrá disolverse voluntariamente mientras haya diez asociados y asociadas que se opongan á ello en la sesión que se celebre sobre este asunto, la cual deberá ser convocada con ocho días de anticipación.

Art. 50.—En el caso de acordarse la disolución en Junta General, como también si la motivase orden gubernativa ó judicial, el Presidente, el Tesorero, el Administrador y el Secretario procederán á hacer pronto la liquidación, y si resulta sobrante, éste se entregará á uno ó más establecimientos de beneficencia de esta ciudad.

Saló de descans

La companyia que dirigeix l' aplaudit galán D. Joseph Fages, treballa en lo teatro Moratín de Gracia, obtenint aplausos en cada funció.

—Han arribat los artistas de la companyia de 'l teatro Fortuny de Reus.

—Lo primer galán Sr. Borrás ferá la temporada de Sta. Creu en lo teatre de Figueras.

—La companyia de la Sra. Ferrer ha actuat en Mataró d' ensa que ha tornat de S. Felius.

—Demà hi haurà funció en lo teatre de la Aliansa, de S. Martí, posantse en escena la comèdia *Lo joch de 'ls disbarats*, y prenenyti part nada menos que quatre actors còmichs, los Srs. Marqués, Rodó, Ballera y Solà.

No cal dir si ferá riurer.

Toalla FRINÈ

Son ús hermoseja 'l rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, contrau 'l poro de la epidermis y evita las tacas, borró y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tresor per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l'escurbut.

Se ven en totas las perfumerías

ARCHIVO LÍRICO-DRAMÁTICO
Y COPISTERÍA DE**Francisco Pérez Pol**

SE PROPORCIONAN ACTRICES Y ACTORES

Calle de Roig, núm. 24, entresuelo.—BARCELONA

ARXIU Y COPISTERÍA
de vers y música**Joseph Bonnin**

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

→ Passatje de Madoz, núm. 5, 2.ⁿ →

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

JUAN AYNE

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler. Guitarras desde 5 pesetas.

Á CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

Imp. Pujol y C. - Tallers, 45.—Barcelona